

# Bodrogi Péter

[cím nélkül]

Az imént

- egy tört  
pillanatra  
csupán -

úgy tűnt,  
megállt a Föld  
alattam.

Vagy  
véletlenül  
jó irányba,  
jó sebességgel  
haladtam?

Kiderül

...

## TE VOLTÁL

Egyik angyalszárnyon érkezett el hozzám.  
másik csak első volt – és ez épp elég  
Volt, ki játszott, és mert kettős életét  
nem adta fel nem vádolhatom  
belémtört oldalbordám  
Irisz te voltál hattyúdalom

Kevés vagyok, mondták sokan  
már. Hozzászoktam, fel nem veszem  
Mikor? Ki? Miért? És hogyan?  
Kár, nevükre jól emlékezem.  
Nem akarlak emlékeimnek  
polcára tenni, pornak ad  
úgyis az idő annyi vesztett,  
elvert, elvégzett dolgokat.  
Talán. Talán, ha gyűlölnék..  
Látod, a szavam is lehull,  
mint az avar, amit megéget  
még a nyár, és örül, ha gyúl.

Gyűlölöm, hogy gyűlölni sem tudlak  
nevetek már - a könnyem elfogyott  
megijedtek, megutáltak, untak,  
hamisnak hallották mind a dallamot.  
Ízük és illatuk, csókuk, hagyták bennem  
karmolt szívemben vérükkel kevert  
vér lüktet: felnőtt férfivá így lettem

s gyermekké: fájdalomuk annyiszor levert.  
Ziták, Zsuzsikák, Annák Iriszek  
Égették meg élttem, És mégis hiszek

Hiszek egy fehérebb madárban  
Fehérebb dalban, feketébb vérben  
Ki tudja még, minek?  
Csak egyszer, csak egyszer megtaláljam.  
Csak higgyek még. Hadd égessék élttem  
Ziták, Zsuzsikák, Annák, Iriszek  
Katalinok, Évák, Júliák és Márták  
Alexandrák, Kingák, Noémik, Sarolták.  
Ők is csak a saját boldogságuk várták  
És egy pillanatra enyémet karolták..

Ízük és illatuk, csókuk, hagyták bennem  
karmolt szívemben vérükkel kevert  
vér lüktet: felnőtt férfivá így lettem  
s gyermekké: fájdalomuk annyiszor levert.

S megtanultam - volt rá alkalom -  
aki szerelmes: Ostoba.  
Irisz te voltál hattyúdalom  
Ne tudd meg! Ne tudd meg soha!

## EMBER A VÍZBEN

Ember a vízben! Ember a vízben!  
kiáltott fel a kismatróz!  
kiabált, kalimpált de csak nem figyelt rá senki.  
mindenki tette a dolgát, erősítette a vitorlákat,  
kátrányozta a hajófeneket  
a hajó viharos vizeken járt  
senki sem pihent. Nem tehetta meg.  
lecsúszott a főárbócon  
Szólt a rangidős matróznak,  
értesítse az első tisztet.  
az első tiszt nem volt a helyén.  
a hajó orrában tartott valami  
eligazításfélét. A hajóorr viszont messze  
volt. És gyorsan kellett cselekedni.  
integetett a másodtisztnek. Aki először nem  
értette, mi a baj. Aztán felfogta.  
Zömök testalkatához képest meglepő gyorsasággal  
sietett a hajó orrába, ahol közölte az első  
tiszttel, mi történt, mi történhetett.  
Az első tiszt komótosan a kapitány kabinjába  
sétált, hogy jelezze baj van.  
A kapitány azonban már tudott a történekről,  
amikor az első tiszt a kabinba lépett  
ő végleg a víz alá merült...

---

## ÉVÁM

Sorsom sorsodé tán  
sosem lesz. Ez így jó.  
Belőlem születél,  
és elcsalt a kígyó.

Belőlem eredtél,  
mint az ág a fából,  
hullasz egyszer, és a  
kertész felnyalából.

Összekötöz minden  
hullott, száraz gallyat,  
és az erdő némán  
csak miértünk jajgat.

Együtt vet majd minket  
parázsra, hogy égjen,  
égjen el az erdő,  
semmivé, egészen!